इहस्थैरेव तत् सर्व्वं श्रोतव्यं भरतर्षभाः। न कार्य्या वः कथञ्चित्स्यात्तत्राभिगमने मतिः।
नचाप्यतः परं शक्यं गन्तुं भरतसत्तमाः। विहारो यत्र देवानाममानुषगतिस्तु सा।
दुष्चपलकर्म्माणं मनुष्यमिह भारत। द्विषन्ति सर्व्वभूतानि ताडयन्ति च राक्षसाः। ११५५०
अस्यातिक्रम्य शिखरं कैलासस्य युधिष्ठिर। गतिः परमसिद्धानां देवर्षीणां प्रकाशते।
चापलादिह गच्छन्तं पार्थ यानमतः परं। अयःशूलादिभिर्घ्नन्ति राक्षसाः शत्रुसूदन।
अप्सरोभिः परिवृतः समृद्धा नरवाहनः। इह वैश्रवणस्तात पर्व्वसन्धिषु दृश्यते।
शिखरस्थं समासीनमधिपं यक्षरक्षसां। प्रेक्षन्ते सर्व्वभूतानि भानुमन्तमिवोदितं।
देवदानवसिद्धानां तथा वैश्रवणस्य च। गिरेः शिखरमुद्यानमिदं भरतसत्तम। ११५५५
उपासीनस्य धनदं तुम्बुरोः पर्व्वसन्धिषु। गीतसामस्वनस्तात श्रूयते गन्धमादने।
एतदेवंविधञ्चित्रमिह तात युधिष्ठिर। प्रेक्षन्ते सर्व्वभूतानि बहुशः पर्व्वसन्धिषु।
भुञ्जाना मुनिभोज्यानि रसवन्ति फलानि च। वसध्वं पाण्डवश्रेष्ठा यावदर्ज्जुनदर्शनात्।
न तात चपलैर्भाव्यमिह प्राप्तैः कथञ्चन। उषित्वेह यथाकामं यथाश्रद्धं विहृत्य च।
ततः शस्त्रजितां तात पृथिवीं पालयिष्यसि। ११५६०

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि यक्षयुद्धपर्व्वणि आर्ष्टिषेणयुधिष्ठिरसंवाद एकोनषष्ट्यधिकशततोऽध्यायः॥ १५९॥

॥ जनमेजय उवाच॥ आर्ष्टिषेणाश्रमे तस्मिन् मम पूर्व्वपितामहाः। पाण्डोःपुत्रा महात्मानः सर्व्वे दिव्यपराक्रमाः।
कियन्तं कालमवसन् पर्व्वते गन्धमादने। किञ्च चक्रुर्म्महावीर्य्याः सर्व्वेऽतिबलपौरुषाः।
कानि चाभ्यवहार्य्याणि तत्र तेषां महात्मनां। वसतां लोकवीराणामाशंसद्ब्रूहि सत्तम।
विस्तरेण च मे शंस भीमसेनपराक्रमं। यद्यच्चक्रे महाबाहुस्तस्मिन् हैमवते गिरौ।
नखल्वासीत् पुनर्युद्धं तस्य यक्षैर्द्विजोत्तम। कच्चित्समागमस्तेषामासीद्वैश्रवणेन च। ११५७५
तत्र ह्यायाति धनद आर्ष्टिषेणो यथाऽब्रवीत्। एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन।
नहि मे शृण्वतस्तृप्तिरस्ति तेषां विचेष्टितं॥ वैशम्पायन उवाच॥ एतदात्महितं श्रुत्वा तस्याप्रतिमतेजसः।
आसनं सततञ्चक्रुस्तथैव भरतर्षभाः। भुञ्जाना मुनिभोज्यानि रसवन्ति फलानि च।
शुद्धबाणहतानाञ्च मृगाणां पिशितान्यपि। मेध्यानि हिमवत्पृष्ठे मधूनि विविधानि च।
एवं ते न्यवसंस्तत्र पाण्डवा भरतर्षभ। तथा निवसतां तेषां पञ्चमं वर्षमभ्यगात्। ११५८०
शृण्वतां लोमशोक्तानि वाक्यानि विविधान्युत। कृत्यकाल उपस्थास्य इति चोक्ताघटोत्कचः।
राक्षसैः सह सर्व्वैश्च पूर्व्वमेव गतः प्रभो। आर्ष्टिषेणाश्रमे तेषां वसतां वै महात्मनां।
अगच्छन् बहवो मासाः पश्यतां महदद्भुतं। तैस्तत्र विहरद्भिश्च रममाणैश्च पाण्डवैः।
प्रीतिमन्तो महाभागा मुनयश्चारणास्तथा। आजग्मुः पाण्डवान् द्रष्टुं शुद्धात्मानो यतव्रताः।
ते तैः सह कथाश्चक्रुर्द्दिव्यां भरतसत्तमाः। ततः कतिपयाहस्य महाह्रदनिवासिनं। ११५७५
ऋद्धिमन्तं महानागं सुपर्णः सहसाऽहरत्। प्राकम्पत महाशैलः प्राम्लद्यन्त महाद्रुमाः।